

“ пары-те кой-то быде причина на наше-то
“ раздѣленіе и на нашите слезы. Голема мой
“ радость бы была, ако ся облагополучите
“ нѣкогда да видите ябалки да растатъ а не
“ бананенте и да ся сплитатъ листове-те бу-
“ кове съ латаніерски-те. Ще сякашъ че ся
“ нахождашъ въ Нормандія, коя-то любншъ
“ превосходно.

“ „ Опредѣлила ми бѣ да ти извѣстивамъ
“ мои-те скорби и радости. Радость не имамъ
“ вече отъ какъ самъ Вы оставила; скорби-те
“ си ты обуздавамъ като мисля че мя си поло-
“ жила съ Божія-та воля въ той чинъ гдѣ ся
“ нахождамъ, Но най голема скорбь отъ колко-
“ то тегля, е че никой не ми говори, нито
“ мога да говоря нѣкому за Васъ. Мои-те слу-
“ жанки или по добръ онія на моя-та леля,
“ защото са по вече на нейна власть, неже-
“ ли на моя, когда ся труда да пренеса въ раз-
“ говора твоя предрагы мнѣ особы, казувать
“ ми: Госпожннке, науми си че си френкиня,
“ и че треба да заборавишъ мѣсто-то на дивы-
“ те. Ахъ! по добръ да заборава ся себе си не-
“ жели мѣсто-то, гдѣ-то самъ ся родили гдѣ-
“ то Вые живѣете! Това мѣсто е за мене мѣ-